

[Kruse Rasmussen]

Jeg skal ikke knytte mange bemærkninger til det foreliggende forslag, idet jeg fuldt ud kan tilslutte mig mange af de tekniske spørgsmål, der er blevet stillet. Jeg er overbevist om, at vi vil få et positivt udvalgsarbejde om de punkter.

Der er én ting, jeg er opmærksom på, som jeg også tror at skatte- og afgiftsministeren er det, og det er, at der er en fare for, at idrætsorganisationerne får et formindsket provenu. Jeg er meget bange for, at det vil få negativ indflydelse på det store frivillige idrætsarbejde, der udføres i de organisationer. Jeg ved godt, at jeg kan ikke forlange det, men jeg kan håbe på et positivt tilsagn fra både skatte- og afgiftsministeren og fra kulturministeren om, at idrætsorganisationerne under ingen omstændigheder, lige meget hvordan det fordeler sig, bliver stillet ringere. Det drejer sig om i livet, som det drejer sig om i dette lovforslag – det håber jeg også at ministeren vil føle – at holde på den rigtige hest.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det er et lovforslag om et landsspil på hestevæddeløb. Selv om det foreløbig ikke har taget lang tid, kan jeg i betragtning af alle de problemer, der har været rejst, sige meget kort her, at vi vil gøre alt for, at Parkinsons lov ikke kommer til at gælde, sådan at vi bliver færdige inden sommer med dette lovforslag i udvalget.

Wilhelm (VS):

Ja, det var da en holdning til sagen, må man nok sige.

For mit vedkommende vil jeg gerne sige, at jeg er forbløffet både over fremsættelsen og over behandlingen af dette forslag. Vi er i og for sig ligeglade med, hvad folk spiller på, om de spiller på heste eller på kapsejlad, som nogle har foreslået udvalget i dag, eller på fodbold, eller hvad de spiller på, men der er forskellige praktiske og principielle ting i denne sammenhæng, og det er dem, der gør mig lidt forbløffet.

For det første hælder vi nok til den opfattelse, at spillelysten er nogenlunde konstant. Man kan flytte den lidt fra enarmede tyveknegte til fodboldtipning osv., men at der pludselig skulle komme mange flere penge ud i spil, fordi man åbner flere kanaler, tror vi ikke så meget på.

For det andet, selv om det skulle vise sig at være forkert, så troede jeg, at det store flertal her var enig i, at de, man tilfældigvis giver bevilling til et eller andet landsdækkende spil, kan da ikke af den grund være de eneste, der skal have del i midlerne. Det er jo fuldstændig vilkårligt, om man gør fodboldkampe eller kapsejlad eller lyrikerkonkurrencer eller hestesport til objekt for spillelidenskab. Så sent som i sidste uge behandlede vi et forslag fra fremskridtspartiet om, at det skulle være idrættens penge, fordi det nu var fodboldkampe. Ja men det var jo ikke nær så selektivt som det, ministeren selv kommer med. I sidste uge var ministeren enig med mig i, at det var fuldstændig forrykt at sige, det var idrættens penge, bare fordi det var fodbold, der var genstand for spillelidenskab. I dag kommer han og siger: hvis det er trav- og galopspor, så skal det ikke bare være idrættens penge, så skal det for de første 20 mill. kr.s vedkommende være trav- og galopsporens penge.

Jeg synes, at det er et brud på det princip, vi har haft vedrørende spillebevillingerne, og hvor alle undtagen fremskridtspartiet i sidste uge bekræftede, at det selvfølgelig ikke kan være dem, der tilfældigvis bliver gjort til objekter for spillerunderne, der har krav på disse penge. Men det kommer regeringen altså nu med et forslag om, og vi ser i øvrigt en afsvækket holdning hos en hel stribe af de partier, der ellers sidste uge var ret klare på dette punkt.

Hr. Camre f.eks. var meget skarp i sidste uge. Der var ikke nogen som helst slinger i valsen. Han ålede fremskridtspartiet og sagde, at konsekvensen af deres holdning måtte jo være, at når der var engelske tipskampe på kuponen, så skulle pengene gå til de engelske klubber. Fuldstændig konsekvent, hvis man har den holdning, som nu fremføres i ministerens forslag. Ikke desto mindre var hr. Camre helt anderledes svag i dag, velsagtens fordi han skal dække over en gruppe, der rummer bestyrelsesmedlemmer for travselskaber, og jeg ved ikke hvad. I hvert fald er resultatet, at hr. Camre i dag mest ligner Hubertusrytteren, der er røget i vandgraven og ligger og plasker rundt dér.

Jeg synes, at der er et tredje princip i det her, og det er spørgsmålet, om man støtter professionel idræt eller man støtter den brede og amatøragtige idræt. Dette er jo profes-